

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Krajna imena. Pozor!

II.

Stvar o krajnih imenih tudi glede na slovensko zemljo ima zdaj ministerstvo notranjih poslov v rokah. Ministerstvo bo po svojih organih poizvedalo, kaka pisava bi bila prava; ker pa se drži ministerstvo po postavi še vedno veljavne deželne avtonomije, dobiva take odgovore, kakeršni ugajajo večinam deželnih zastopov, in kaka večina vlada n. pr. na Koroškem, ni nam treba opisavati še posebe. Poleg tega je znano, kako ravno na Koroškem tudi po slovenskih vaseh in občinah gospodujejo in ukazujejo, z malimi izjemami, taki župani, ki so pristaši gospodujoče večine v deželi in deželnem zboru. Ako bo poslušalo ministerstvo samo take glasove, kakeršni mu bodo doneli iz poročil avtonomnih organov dežel, kakeršna je Koroška, potem vemo že naprej, kako se bodo krajna imena konečno „zjednačila“, da ne bo več razlike.

Vojaški geografski zavod na Dunaji je poročal skupnemu vojnemu ministerstvu samo dejstvo o razlikah imen za jedne in iste kraje. Ta zavod gotovo ne izvršuje svojih nalog v strankarskem zmislu. Ravno ta zavod dela jedino tudi v državnem zmislu, če in ker se gotovo drži narodne enakopravnosti, ali kar je zanj vse jedno, one nepristranosti, s katero hočejo zaznamovati kraje, kakor gre, kakor jih imenujejo ljudje dotičnih krajev.

Vojaški zavod se gotovo zaveda, da dela tudi v interesu c. kr. s k u p n e v o j s k e, torej skupnih državnih interesov, če se ravna v zmislu pravičnosti in objektivnosti.

Kadar potujemo in se hočemo prepričati o kakem kraju, ali je jednoist s krajem na zemljepisu, poprašamo domače ljudi onega kraja, in ti nam povedo ime, kakeršno je v resnici v navadi. Ako bi bil na zemljepisu isti kraj drugače ali po tuje zapisan, bi potnik ne vedel, komu bi bolje veroval, ali zemljepisu ali človeku na lici mesta, ki nam kraj pove na naše vprašanje. Ta okolnost pa je silno važna zlasti tudi za c. kr. vojsko, posebnob času vojne, ko se je treba kljub najboljšim generalnoštabnim kartam vendar še posebe prepričevati o identičnosti kakega kraja.

Ta pomenljivi razlog naganja torej, da se vo-

jaški geografski zavod trudi spoznati resnico, torej pravo ime vsakega kraja. Geografski zavod bil bi torej nekaka tolažba in poroštvo, da so krivice odstranijo zlasti tudi na slovenskih tleh vsaj za bodčnost. Zlasti glede preteklosti nam generalnoštabski zemljovidi ne ugajajo. Izdelani so sicer izvrstno, a imena krajev so čestokrat popolnem spakodrana, da takoj vidimo, dotičnik bil je pač izboren strokovnjak, a ni imel pojma, niti ušesa za slovanske glasove. In o skupnem vojnem ministerstvu je isto tako v interesu skupne armade pričakovati, da stori vse potrebne korake v zmislu, da dobi vojaški geografski zavod konečno zabeležena krajna imena tako, kakor jih narod, oziroma večina narodova govori, naj si gospodujejo potem v isti deželi naravne ali pa samo umetne večine, in naj si bodo županstva in drugi uradi objektivni ali pa pristranski.

Mi kaj radi verujemo statističnemu centralnemu uradu, da ni dobil sam zanesljivih podatkov v vsakem pogledu; kajti pripetilo se je, da so na pr. v Istri slovanski prebivalci v nekem kraju zmagali pri volitvah kljub temu, da jih ljudsko štetje še zaznamovalo ni, in da je bilo videti, kakor bi bili ti volilci padli z nebes nepričakovani še le ob volitvah.

Isti razlogi, ki delajo na to, da bi se Slovani zbrisali iz poštevanj, uplivajo tudi na varekovanja krivih in popačenih krajnih imen. Statistični osrednji urad ima vso pravico zavračati tako pačenje na aspiracije raznoterih občin v pomešanih krajih; samo da je treba take aspiracije iskati — mej nemškimi in italijanskimi občinami, ne pa mej slovanskimi! Ako je hotela „Deutsche Zeitung“ ta razlog podtikati občinam slovanskim, se je hudo opekla, in skrbeti bo Slovanom, da dajo dovoljnih dokazov ministerstvu notranjih del.

Statistični osrednji urad je dobival kriva poročila iz neslovenskih rok, in tako se je zgodilo, da slovenska kritika, priobčena tu in tam po slovenskih listih, je našla veliko napak tudi v zapisavanju krajnih imen. Ta kritika se mora dopolniti s strogimi preiskavami in izročiti naravnost ministerstvu notranjih del.

Že iz tega pa, kar se je obelodanilo doslej, utegne tudi visoka c. kr. vlada presoditi, v čem je bila dosedanja vladna statistika kriva, in kakih

oseb za take posle ni poštovati! Vladi je izbirati strokovnjake, rojake in prebivalce v dotičnih deželah, da ji pomagajo zapisavati prav krajna in druga imena; samo tako se izogne statistični urad dosedanjih napak.

Ako pa misli glasilo nemškega kluba dosedaj rabljena krajna imena prilagajevati Nemcem ali Italijanom v prid samo zategadelj, ker so se v preteklosti Nemci in Italijani zagreševali nad imeni slovanskih krajev, se jako moti; kajti popačena in kriva imena, če so jih tudi usilili umetno v prejšnjih dobah, vendar ne morejo ugajati državnim in sosebno tudi ne vojnim interesom. Sila je tukaj sicer ravno tako na škodo državi, kakor izpodkopa sila državo tam, kjer se hoče utrditi gospodstvo jednega naroda nad drugim. Ista sila laže mej svet, da se dežele „slovanijo“, kedar se dá Slovanom kak kosček iz obora ravnopravnosti, in ista sila trdi, da se nemška in italijanska krajna imena slovanijo ali slovenijo, potem ko se v resnici tu pa tam povrača krajem samo prvotno, še vedno živo in veljavno pravo slovansko ime. Razlogi so isti, ker izvirajo iz jednih in istih namer, in te namere so pravi uzrok aspiracijam — neslovenskih, ampak nemških in italijanskih županstev ali gospodov, ki vladajo v slovanskih občinah.

V resnici ni naroda mej omikanim svetom, kateremu bi krajna imena tako pačili in prekrščali, kakor ravno slovanskemu in posebno še slovenskemu, bodi si na Koroškem, Štajerskem, Primorskem ali pa tudi Kranjskem. Iz te žalostne, skozi dejanske resnice je zopet dokazano, kako gospodarijo in so gospodarili s tem narodom. Ni čudo, če se krajevna imena na slovenski zemlji kažejo v raznoterih, jedino v pravih slovanskih oblikah ne. Sodnije pišejo drugače, pošte drugače in razni drugi uradi zopet drugače. Se ve da, saj je imel in oziroma še ima vsak tuj ali slovanskemu narodu nasproten uradni oblast, imena predelavati po svoje! Ta samovolja mora prenehati in v državnem in vojnem interesu je, da se doseže v resnici jedinstvo za ta važni del statistike.

To jedinstvo v pravem zmislu pa doseže c. kr. vlada, ki je za to poklicana, jedino s tem, ako skliče za vsak narod, oziroma v pojedinih deželah strokovnjake pojedinih narodov, da pravo po-

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebízský)

VII.

(Dalje.)

Potem se je napotil po svojej navadi na polje. Živel je na podavku; lahko bi se že odpočival, ali ni mu bilo moči. Sedeti na klopi in skozi okno gledati na vaški trg, — bi ne bil zdržal za nobeno ceno. In če je šel po polji in zagledal kamen, pripognil se je ponj in ga vrgel na cesto; če je uzrl grudje, tolkel ga je tako dolgo z drenovko, dokler se ni razdrobilo. In kjer je zapazil mišje gnezdo, ga je tudi uničeval, da mu je oblival čelo pot. Po stezi je izruval turka, na prahi trebil oset s koreniko vred in kokolj plel je z rokami. Naj je bilo polje kogar koli! Kedar je navstala suša, slišali so Kambala peti: Bože Abrahamov, kralj kraljev... Kedar je bilo deževno in vlažno, je pa prosil jasnega solnčnega vremena. Umel je tudi prorokovati, mnogokrat se je uresničilo vse do besedice, na las.

Vedel je celi mesec naprej, kako bode kje obrnilo žito; poznal je, kje bo pšenica snetljiva, v katero pridejo molji. Obrekljivi jeziki so pravili o Kambalu, da ume neki mole tudi v kašče poslati. A kje je pa bil kedaj človek, kateremu ne bi segli ljudje po česti, če ne očitno, vsaj na skrivnem.

Gospod Kašpar Zilinder je mej tem vse na robe obrnil na tukajšnjem gradu; uvel je nove knjige, v njih rodna imena klecanjskih naselnikov grozno prekrstil, navadne davke podvojil in kjer je le mogel, tlačil je vsakega. Niti sirotinskim davkom ni prizanesel, in ako bi mu bilo moči, drl bi bil ljudem remenje s hrbtov.

S tem letom, ko se je sem priselil, prišli so časi, kakeršnih se nihče ni spominjal. Jedenkrat je bila takšna suša, da so ljudje pregazili v Raztok Vltavo bosonogi, v studencih je osehnila vsa voda, premišljenski ribnik bil je podoben močvirju, ki polagoma zarašča; a drugo leto prišla je zopet mōča, da je na polji segnilo vse povsod, od svetega Ivana Krstnika do Gala ni bilo skoro jednega jasnega dneva, in tretje leto je navstala drugoč suša, da je zemlja razpokala po nekod na več palcev. Po četrtem se je pa prikazalo toliko mišij, da so človeku

švigale pod nogami in zlezele v najskritejša mesta. In tako dalje, in dalje.

„Ali nesem rekel tega? — No, se ne spominjate?“

Stari Kambal bil je še živ; toda osušil se je do kosti in glava bila se mu je zelo k prsom sklonila.

„Kaj pomaga vse, ko tudi mi trpimo? — In kako hudo trpimo!“

„Le čakajte! — V egiptскеj deželi je bilo najprej sedem rodovitnih let in potem še le sedem nerodovitnih. Pri nas je naopak. Saj se na svoje oči prepričate!“

In res. Ob svetem Gregorji so začeli sejati, po svetem Jurji so že morali kositi in ob Velikej gospojnici je bila na polji letina, da se je srce smejala.

Le četiri pušče so bile podobne pašnikom. Inače so tu pomnili pšenico, da so jo prè mogli z zlatom tehtati, a letos je na tem mestu čista zona, klasje prazno, stebila do kolen in polje skoz in skoz prerito s sumljivimi razori.

Gospod Kašpar Zilinder si je malone pulil lase z glave. Spravljal si je ta božji dar tudi naj-

vejo in dotično statistiko popravijo s pravo pisavo krajin imen.

Ta prava pisava naj se potem uvede v vse urade c. kr. vlade in v dosedanje deželne samouprave; kajti greši se tu in tam in v deželnih samoupravnih uradih še več, nego od strani vladnih organov. Tako zjedinjeno pisavo je treba uvesti in ko bi se protivili od kake strani, je treba to zahtevati ne samo v državnem, ampak z naravno posledico tudi v narodnem interesu.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 18. februarja

Budgetni odsek državnega zbora končal bode svoja posvetovanja še ta mesec, potem se bode pa državnozbornsko zasedanje malo pretrgalo, ker bodeta zborovali delegaciji. Ko končata delegaciji svoje delo, začela se bode v državnem zboru budgetna debata, ki bode trajala do velike noči. Po velikonočnih počitnicah začne se v državnem zboru posvetovanja o nagodbi z Ogersko.

Ogerska vlada izdelala je predlogo, da bi se upeljal monopol na žganje. Nadeja se, da jej bode monopol donasal na leto 38 milijonov goldinarjev.

Vnanje države.

Rusija še vedno zahteva, da se bolgarskemu sebranju, ki bi se znova volilo, predloži kandidatura kneza mingrejskega za bolgarski prestol. Še le potem, ko bi zakonito voljeno sebranje ne hotelo voliti tega kandidata, bode predlagala drugega. V Carigradu bjeeta Rusija in Anglija diplomatski boj. Anglija skuša sedaj bolgarske emigrante pridobiti na svojo stran. Podpirati je začela iz Bolgarije pobegle častnike, ker je nekaterim Rusija podporo odrekla. Na ples, ki ga priredi angleško veleposlaništvo, vabljeno so vsi bolgarski emigranti brez oziroma na politično mišljenje.

Bivši vojaški ataše pri ruskem veleposlaništvu na Dunaji, iz Bolgarije dobro znani general Kaulbars imenovan je vojaškim atašejem pri ruskem poslaništvu v Teheranu.

Srbski vojni minister Horvatović je odstopil, ker drugi vojni poveljniki niso odobraval njegovih predlogov o reorganizaciji vojske. Novim vojnim ministrom imenovan je polkovnik Topalović, ki je bil do sedaj minister javnih zgradb. Na njegovo mesto je poklican Mihael Bogičević, brat srbskega poslanika na Dunaji.

Po ruskih listih veje Nemčiji sovražna sapa. Najprej je Katkov začel napadati kneza Bismarcka, sedaj pa tudi drugi listi o njem nič kaj laskavo ne pišejo. Vse kaže, da se je prijateljstvo mej Rusijo in Nemčijo že precej ohladilo. „Novosti“ pravijo, da že mora vsako dvomiti, da bi diplomatska umetnost kneza Bismarcka mogla Evropi ohraniti mir, ako malo pomisli, kako vznemirjujoče so sedanje evropske razmere. Mari ne vodi Bismarck že 15 let evropske politike; mari ne žrtvujejo razne vlasti, mej njimi Rusija, svojih bistvenih koristih ohranjenju miru? Kak rezultat pa ima vse to? Bolgarsko vprašanje se že mota več mesecev, pa še ni rešeno. Pa ne le samo to, notranja nasprotja mej knezom Bismarckom in trdovratnim državnim zborom dala so povod, da se je zagnal strašen vojni krik, ki je pretil vsej Evropi z nesrečo strašne vojne? Govorili smo o tem že, ko so diplomati vseh dežel in skoro vsi listi proslavljali Bismarcka, kako zna dobro varovati evropski mir. Poslednji čas se ta stvar že treznejše presojuje. Vedno bolj prodira prepričanje, da pot, po kateri hodi Bismarck, ne vodi k dobremu, ampak mora vsekako dovesti do evropske vojne. Ali je še mogoče preprečiti vojno? Mi mislimo, da še, in že večkrat smo omenili, s

kakimi sredstvi. Mir se bode ohranil, ako prepričajo kneza Bismarcka, da utegne nemško gospodstvo postati za Nemčijo samo nevarno. Odločnost, s katero Francija odgovarja na nemška pretenja, bode mnogo koristila ohranjenju evropskega miru.

Nemški listi ne nebajo hujskati proti Francozom. Do sedaj so poročali o nakupu lesa in konj v Nemčiji, Rusiji, Avstriji in Danskeji, sedaj pa poroča „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, da Francozi kupujejo konje in mule po Španjlskem in je jako drago plačujejo, po Nemčiji pa kupujejo ovce. Iz tega Bismarckov organ zapel sklepa, da Francija namerava napasti Nemčijo.

Nek dopisnik Londonskega lista „Globe“ pogovarjal se je z višjim francoskim častnikom o vojnem ministru Boulangeru. Častnik mu je rekel, da je Boulanger velik mož, naj ljudje govorijo, kar hočejo. Na bojišči se res ni bolj odlikoval kakor sto drugih častnikov, in s samo vojaškega stališča se more z njim meriti mnogo častnikov, ali ga pa še presežajo. Tako priljubljen je postal, ker je znal povzdigniti samozavest vojske. Malo mesecev je tega, ko so francoski častniki, kadar niso bili v službi, nosili civilno obleko, sedaj se pa uniforma bolj čista, kakor se je pred Sedanom. Več starih častnikov, ki niso bili sposobni, je Boulanger odstranil. Mladi in naudušeni častniki, upanje Francije, napredujejo. Narod sam čisti vojnega ministra. Nobeno ministerstvo, nobena zbornica, noben predsednik bi ne ostal 24 ur, ko bi se predznil ga odstaviti. Poglejte naše liste. Mnogi so ga še nedavno napadali, pa so začeli zgubljati naročnike, in zategadelj sedaj o njem drugače pišejo. Javno mnenje je prisililo njegove nasprotnike, da so ga začeli po- veličevati. Boulangeru sedaj ni treba vojne. Ali je želi, zavisno je od tega, kako se bodo pri poskuš- niah obnesle nove puške. Jaz sem bil v Chalonsu, kjer poskušajo puške, in sem se dobro seznanil z novim orožjem. Po mojih mislih so jako dobre in bodo tedaj francoski vojaki v tem prekosili Nemce. Kako so narejene, vam ne smem povedati, ravno tako tudi ne, kako je sestavljen nov smodnik. Nove puške bodo nesle 1900 metrov daleč. Nov smodnik nema dima in tako močno ne poka pri streljanju. Zategadelj francoskim vojakom ne bode dim zakrival bojišča in sovražnik ne bode tako lahko po- kanji spoznal, kje so skriti. Municija je jako lahka, in vojak bode seboj lahko nosil dvakrat toliko pa- tron, kakor dosedaj in ne bode treba toliko muni- cijskih voz. Francija je sedaj tako za vojno pri- pravljen, kakor še ni bila nikdar. Vojne pa še ne bomo pričeli, treba, da se še bolj pripravimo. Vsak dan miru koristi Francozom. Boulanger dobro ve, da mora zmagati v prvi bitvi, naj stoji, kar hoče, če hoče ohraniti zaupanje naroda. Ko bi bil pre- magan, bi ga narod odstranil. General Boulanger dobro pozna francoske prednosti, pa tudi nedostatke in nevarnosti, ko bi bil premagan. Oboroževanje vedno nadaljuje, če tudi že imamo toliko orožja in vojakov, da bi lahko presenetili Nemce. Mnogo smo se naučili od zmagovalca. Vojni minister se pa tudi zna posluževati tujih talentov. Njegov privatni taj- nik Jung dela načrte, Boulanger jih izvaja. Polkov- nik Jung je mlad nadarjen Alžanec, ki je dolgo učil se v Nemčiji, ter dobro govori nemški in dobro pozna nemške razmere. Napravil je že načrt za bodočo vojno, ki bode osupnil Nemce. Kadar fran- coska vojska pridere na posvečeno zemljo zgubljeh- nih dežel, bodo vsa francoska sreča bila za njo.

Nemška vladna stranka vse sile napenja, da bi zmagala pri volitvah. Njeni časniki širijo vsakovrstne laži, da bi le pregovorili volilce, da bi volili privržence septenata. Ako se je morda kje kak cerkven dostojanstvenik izjavil povoljno za vlado, takoj obesimo njegove besede na veliki zvon. Večkrat se pa tudi kar izmislijo, da se je ta ali oni cerkven dostojanstvenik izjavil za septenat, češ, morda se vender ne bode upal preklicati in s tem bomo ujeli volilce na limanice. Tako je „Rheinischer Kurier“

objavil vest, da se je stolni kapitar dr. Moufang izrekel za vladno vojaško predlogo. Toda laž ima kratke noge. Dr. Moufang je hitro pisal temu listu, da ni res, kar se trdi o njem.

V kratkem bode predložil belgijski finančni minister zbornici predlogo, s katero se bode dovo- hilo kongijski državi v Belgiji izdati večje državno posojilo. V kratkem bodo tedaj po evropskih borzah se prodajali kongijski vrednostni papirji.

Dopisi.

Iz celovške okolice 14. februarja. [Izv. dop.] Volitev državnega poslanca za celovško-veli- kovski okraj je razpisana na dan 14. marca t. l. Baron Pino, ki je od zadnjih volitev sem zastopal omenjeni okraj, odložil je svoj mandat. V teh dveh okrajih bivajo skoro sami Slovenci, ki so pri zad- njih volitvah ministru Pino-tu svoje glase dali. Res je, da so si slovenski rodoljube in osobito sloven- sko duhovništvo mnogo prizadeli in potrudili, da je zmagal od slovensko-katoliške stranke priporočan kandidat. Mar ne bomo za prihodnjo izborbo po- stavili nobenega kandidata? Ali je res, da kakor zadnji „Mir“ poroča, se „Slovenci ne bodo udele- žili volitve, ker se tako „od zgoraj“ želi, da se mir povrne v deželo? Ali smemo mi koroški Slo- venci tako misliti, tako storti? Ali nam ne zabra- njuje tega slovenska čast, ljubezen do svojega ljud- stva? Rodoljubje in Vi duhovniki že od nekdaj prvo- borniki koroško slovenskega naroda, stopite na noge, izberite si svojega moža in delujte neustrašljivo za njegovo izvolitev.

Gani se komur je mar zahvala prihodnjega unuka, Gani se, kogar je srce zasmeševanja rodil!

Iz Ajdovščine 15. februarja. [Izv. dop.] Dolgo časa sem molčal ter se udal v božjo voljo prepričan, da se svojimi dopisi itak ne odpravim onih slabih navad, koje imajo tukajšnji uradniki. Postal sem kar trd, ker nič me ni več brigalo, uvi- devšega, da se zli vsem našim narodnjakom (in teh je vrlo dosta!) stvar — premalenkostna. Kdo se bo neki brigal za to, ali c. kr. davkarija uradna pisma v slovenskem jeziku spisuje ali ne, saj itak razu- memo najmanj tri jezike. Teh misli, gospod ured- nik, se je tudi Vaš dopisnik nalezal in radi tega molčal. Molčal je tudi takrat, ko so se dostavljali plačilni nalogi za vojaško takso v vseh jezikih, tudi v nekem, popolnem neznanem. Menda bila je meša- nica iz furlanskega, ogerskega, ter morda i sloven- skega a vsega skupaj razumel nesem — a molčal sem vender. A sedaj, ko so je dvojica naših dav- karskih uradnikov prelevila v trojico, sedaj ko v tej trojici komaj jedna osoba zmožna sloven- skega jezika sedaj odvržen plašč brezbriznosti ter si usojam z vso resnostjo vprašati višje kroge, kaj neki mislijo, pošiljati nam zmerom slovenskega ne- zmožnih uradnikov! Jeli Ajdovščina kak obskuren kraj tam nekje v blaženi Italiji, imajo li uradniki opraviti izključljivo le s Furlani? to nam bi bilo gotovo kaj novega! Do sedaj imeli smo vsaj dva gospoda, koja sta za silo poslovala v naščini; a po odhodu pristavom imenovanega praktikanta, ostal nam je le jeden — to je gospod davkar, do kojega se naš kmet lahko obrne. Namestnik njegov pač nekoliko lomi slovenščino, a še te mešanice poslu- žuje se samo tam, kjer je le neobhodno potrebno, če je le mogoče rabi italijanščino ali nemščino, kar

manjši kočar z očesom žarečim, na ustnah s sme- hom in s čelom jasnim in na prstih je seštel že do- biček; samo on ni mogel.

„A vsega tega, tvoja milost, kriv je ta plesni- vec, čarodejnik.“

„Kaj? — Čarodejnik? — Kdo?“

„Vprašaj kdo? — Nesi videl okrog grajskega posestva hoditi človeka upognenega, ki je dregal pri vsakem koraku v zemljo? — Polje je zarekaval, seme zaklinjal, jablane in hruške uročil... Ondi se zopet plazi. Le izvoli pogledati!“

K cerkvenemu križu stopal je počasi stari Kambal, vsak hip se upogibajoč in s kolom turke izdirajoč iz precej široke meje.

„Ta? — Ta? — Privedite ga!“

Gospod Kašpar je kar zasikal in obraz mu je zazelenel.

Hlapci so izpolnili ukaz gospodov malo trenut- kov potem.

„Ti? — Ti?“

Gospod Kašpar je pestil obe roki proti starcu.

„Jaz, gospod? — Nikakor, ti sam!“

Starček se je rahlo nasmehljaj. Ni kazal niti najmanjšega strahu.

„Ko je prišel Elija pred obraz kralja Ahaba —“ Starček je trenutje obstal, v jednomer se tako smehljajoč.

„Da, pred obraz kralja Ahaba, rekel mu je ta jezno: „Nesi li ti, ki je navalil toliko nesrečo na Izrael?“ — A veš li, kaj mu je odgovoril Elija? „Ti sam — ti?“

„Tu za tvojo drznost! — Za peklenska de- janja tvoja se bodeš še le zagovarjal.“

„Na sodnji dan! — Ali ti se od tod preseliš — preseliš se, gospod Kašpar Zilind-r... Tako! — Tako! Vse miši sem začaral na tvoje polje, od vseh strani sem jih spiskal vkup krdeloma. — Poglej: celi orali so razriti. Preseliš se! Niti pes ne zacvili po tebi!“

„V klet s tem garjcem! — In še danes v Prago z njim!“

Zbog silnega udarca je porudelo obličje starčev.

„Vse miši, kar jih je na miljo daleko in ši- roko... Preseliš se, bodeš moral...“

„Ne slišite? — Pripravite voz! — Še danes! — Takoj!“

In še pred večerom so odpeljali osebejnika Kambala v Prago h krvavemu sodišču ter ga zato-

žili hudo, da je pre kvaril polje, zarekaval seme, miši na nekoga pošiljal...

Ali takrat se je zvršila zaslišba čuda dobro. Osebejnik Kambal se je vrnil čez kakih osem dnij, a mej ljudmi se je govorilo, da pre pamet gine gospodu Kašparju. Posli grajski so pripovedovali grozne reči, kako je pre gospod razbil v obednici vso štukaturo, in da se bode pre preselil od tod, samo kupca išče, da ne more tu niti spati, da vidi okrog sebe same miši, kako mu lezejo celo v po- stelj, katero so krila visoka nebesa, v žepa, v vi- soke čevlje, da sliši njih piskanje pri vsakem ko- raku, da jih odganja z rokami, tudi kedar spi, ker mu pre begajo čez obličje, in ko se k jedi usede, da ne prinese mirno niti jedne žlice k ustom...

Kupec za Klecanje se je oglasil brzo. Nekje sem slišal jedenkrat, da sta si pre čuvaja na sve- tega Vida stolpu in na vratih tega grada klicala včas drug drugemu „dobro jutro“ in „lahko noč“. In takošen grad bi moral iskati. Videlo se je neki iz gornjega nadstropja, kedar češki kralj ustaja in kedar gre spat. In že zato je ta graščina dražja za nekoliko stotin kop dobrih grošev. Kupil je Zilin- drovo polovico gospod Jurij Vrhinski iz Vrhinec, ki

je lahko umevno, ker naščine ni zmožen! No, k temu bi že molčali, a sedaj osrečili so nas še z drugim slovenščine nezmožnim uradnikom, kojemu gre celo nemščina trdo. — Čemu bo neki ta gospod v uradu? Bode li morda prepisaval to, kar mu predlaga gospod davkar? — E, se bo že naučil, tako se govori. So li naši uradi za to, da se v njih jezikov uče? Potem nam pa le dajte slovenskih šol — nemščine se bomo že naučili — v uradih.

Smolo imamo mi, smolo! Zdravnika ne dobimo, notarja ne svojega itd. potem takem ni se čuditi, da se v Ajdovščini bolj nego kdaj čuje: Reši nas o gospod!

Iz Rudolfovega 15. t. m. [Izv. dopis.] Vodnikova slavnost, mej vsemi tukajšnjimi veseljanci najslajnejša, obnesla se je tudi letos tako izvrstno, kakor druga leta. V ta namen sta skupno delovali obe naši slovenski društvi „Dolenjsko pevsko“ in „Čitalniško društvo“. Slavnost se je pričela s koncertom, čegar program je obsegal sicer le tri točke, ki pak so se vse izvele prav po mojsterski, zlasti je elektrizoval pevce Försterjev krasni „Venec Vodnikovih in nanj zloženih pesni“, izveden po našem moškem in ženskem pevskem zboru. Zlasti so si stekle burno polhvalo naše krasotice; oveselile je že njihov pogled, ko so se razvrščevale po odru; ko pak so zadoneli njihovi čisti in mili glasovi po dvorani, iznenaden je bil vsak, naj je imel še tako malo srca za lepo ubrano petje. Jednako izbornost se je držal moški zbor in oktet, ki je izvršil Kocijančičev „Kam?“ z izbornostjo, preciznostjo.

Posebno zadovoljnost pak je obudila muzikalna pieca: „Odlomki iz Mozartove opere Don Juan“. Gospodje muziki, g. svetnik in deželni poslanec Dev (klavir), lekarnar Rizzoli (cello) in pevovodja Tuček (oboe) želi so za svoje mojstersko igranje glasno in zaslužno hvalo. — Po izvršenem koncertu pričel se je sijajen ples, pri katerem je plesalo blizu 40 parov in ki je trajal do belega dne.

Domače stvari.

— (Iz Celovca:) Novi Krški škof, kakor je že znano, je Graški kanonik in ravnatelj dijaškega zavoda („Augustineum“) dr. Josip Kahn, rodom koruški Nemec. Da kancler Lambert Einspieler ni izbran za Krškega vladiko, je krivo, kakor se je velik dostojanstvenik na Dunaji nekemu slovenskemu poslancu izrazil, njegovo priime: „Einspieler.“ Pravijo, da se bo novi škof slovenščine učil. Bomo videli!

— (Pogorelo gledališče) daje še vedno dela požarni brambi, ker se iz razvalin in podrtin še vedno kadi in še ogenj ni povsod udušen, dasi nevarnosti ni nobene več. Včerajšnjemu popisu požara nemamo drugega dostaviti, nego popravek, da je bilo gledališče zavarovano pri „Riunione Adriatica di sicurtà“, katero zastopa g. Perdan. Dovtip Ljubljanski poprijel se je tudi te žalostne nezgode in včeraj slišale so se po javnih prostorih pogostem opazke: „Gledališče je kurjeno!“

— (Poziv slovenskim pisateljem.) Odbor „Matice Slovenske“ se obrača do vseh rodoljubnih pisateljev slovenskih z ikreno prošnjo, da bi čim preje tem boljše poslali kaj primernih donoskov za letošnji „Letopis“. Kakor lani bo od-

je stanoval na Drasteh, za dvanajststo in štiri in dvajset grošev...

In ko se je preseljeval gospod Kašpar, neso ga mogli spraviti niti v voz, ker se mu je pred očmi gibala cela tropa mišij in mu donelo pronikavo pikanje mišij na ušesa, da si jih je moral mašiti z obema rokama.

„Torej sem te vendar zapodil! — Poglej, kaj imaš za svojo lakomnost in kam te je privel ma mon krivični. — Nisem li rekel, ko sem te videl takrat prvič; na naših višinah brije preostro in popihne najsmelejše načrte hkratu? — Že ti jih je popihal na večne čase, gospod Kašpar Zilinder! — Miši, — miši so ga zapodile od tod!“

Starček, plazeč se skozi prehod še le kakor tenja, jel se je glasno, srčno smejati.

In na osivelem pergamentu se čitajo s čitnim pismom in krepkimi potezami tele vrste: „Nekatere je strašilo čukovo petje v stolpih, druge tuljenje psov, še druge vriščanje vetra, a gospoda Kašparja Zilindra iz Prošovic, ki je stoloval na Klecanjih in Premislju, plašila je slaba vest s podobami mišij. To je poslednjega tudi od tod zapodilo.“

(Dalje prih.)

bor tudi letos sprejemal samo izvirne, znanstvene in znanstveno-poučne spise, iz raznovrstnih strok človeškega znanja; vendar je želeli, da bi č. gg. pisatelji svojim razpravam izbrali take predmete, ki ugajajo potrebam naroda slovenskega ter zaradi svoje splošne zanimljivosti prijaajo večini društenikov. Rokopise je pošiljati najpozneje do konca marmaja 1887. l. predsedništvu „Matice Slovenske“ v Ljubljani. Po poročilih določena nagrada v Letopis vsprejetim spisom se bode izplačevala, ko bode knjiga dotiskana. — Iz odbora „Matice Slovenske“: J. Marn, predsednik; Fr. Levec, odbornik.

— („Ljubljanski pohajkovelec“) nam piše: „Že stara resnica je, da, kdor se vedno s svojo omiko baha, je navadno sam prav nič nema. V to vrsto ljudi spadajo pred vsem Ljubljanski dopisniki v razne nemško-židovske liste, posebno pa dopisnik v „Deutsche Wochenschrift“. V 6. in 7. številki rečenega lista priobčil je pod naslovom „Krain. Culturgeschichtliches und Politisches über Land und Leute“ dva jako občirna članka, v katerih se strastno zaganja v Slovence in njih prizadevanja. Ne bodem navajal in zavračal vseh njegovih neosnovanih in surovih stavek, a jednega pač ne morem zamolčati. Na strani 101. pravi namreč ta dopisnik: „Heute ist in Krain vom Landespräsidenten an, der selbst ein eifriger Slovene und Sohn eines Bauern aus Sokol bei Görz ist, nahezu Alles, was regiert, verwaltet, richtet und schreibt, Bauer. Die bauerliche Sitte herrscht im Gerichtssaale und im Gasthause, auf der Strasse und im Hause, überall wohin man blickt... Kdo je to človeče, ki tako piše o deželi, katere krub uživa, ne vem, gotovo pa je zeleneotesano, iskati pa nam ga je na nemški strani, najbrže mej znano trojico, ki z lažmi in obrekovanjem polni nemške liste. To se mi je potrebno zdelo omeniti, da se bodé znalo, kakoga duha so nekateri ljudje na nasprotni strani in kako se piše v listu, ki se čisto priporoča in širi.“

— (Družba sv. Mohorja.) Družba sv. Mohorja je zavod, ki se mu mora jednakega iskati. S tem društvom mora pač naš narod ponosen biti. Res obilost natiska in razpečinja je prava mera za razvitek literature in za omikanost kakega naroda. Od lani se je družba povišala za 2600 družbenikov. Da se letos še bolj pomnoži in da pokažemo, kako da naš priprosti narod vedno bolj posega po knjigah, jih vedno raji prebira, dolžnost naj bo vsakega rodoljuba, da se upiše, da si prizadeva novih udov temu važnemu zavodu pridobiti.

— (Umrli) je dne 16. t. m. ob 1/2 12. uri po noči g. Anton Koceli, uradnik „Greshama“ v Ljubljani, 46 let star. Kot zavarovalni zastopnik in bivši trgovec imel je mnogo znanja po deželi. Naj v miru počiva!

— (Plesni venček podčastnikov domačega pešpolka baron Kuhn št. 17) napopolnil je zadnjo sredo vse spodnje prostore kazinske restavracije. Navzočnih je bilo gotovo nad 500 oseb, mej njimi do 200 plesateljnih gospij in gospodičin. Salon je bil po podčastnikih samih res prav lepo okrašen s podobami cesarja, cesarice, cesarjeviča Rudolfa in Štefanije, nadvojvode Albrehta, F. Z. M. Kuhna, s cesarskimi in narodnimi zastavami. Počastili so ples F. M. L. vitez Keil, general Grollier-Mildensee, polkovnik pl. Herovsky in jako mnogo častnikov, deželni glavar grof Thurn, župan Grasselli. Plesali so posebno domačega polka podčastniki takorekoč z navdušenjem, le prostora je bilo premalo.

— (Vrsta porotnih obravnav) pri Ljubljanskem porotnem sodišči, ki se prične dne 7. marca, je sledeča: 7. marca I. obravnava: Miha Verhovnik, hudodelstvo uboja; II. obravnava: Janez Gospodarič, hudodelstvo uboja; 8. marca I. obravnava: Anton Jankovič, hudodelstvo teške telesne poškodbe; II. obravnava: Silvester Hrovat, hudodelstvo tatvine; 9. marca I. obr.: Mina Kavčič, hudodelstvo požiga; II. obr.: Janez Krhlikar, hudodelstvo tatvine; 10. marca I. obravnava: Jerica Kos, hudodelstvo uboja; II. obr.: Jovana Sedelčič, hudodelstvo tatvine; 11. marca I. obr.: France Kern, hudodelstvo spolskega posiljenja; II. obr.: Anton Ferfila, hudodelstvo ponarejanja denarjev; 12. marca: Andrej Hlebš, hudodelstvo teške telesne poškodbe. Nekaj obravnav se še določi.

— (Akademično društvo „Triglav“) ima svoje VI. redno zborovanje v ponedeljek dne 21. t. m. v gostilni Hotel „gold. Ross“, Mariabil-

ferstrasse, in sicer ob 1/2 8. uri zvečer. Dnevni red. 1. Čitanje zapisnika. 2. Kritika o predavanji g. stud. jur. B. Kreka: „O slovanskih predavanjih na Graški univerzi“. 3. Predavanje g. stud. phil. Fr. Gestrina: „Odlomek epične pesni“. IV. Stučajnosti. Gosti dobro došli!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 18. februarja Norddeutsche Allgemeine: Bismarck odgovoril, da bi cesarjevo poročilo sedaj bilo neumestno. Le ko bi volitve slabo izpale in bi se moral državni zbor zopet razpustiti, le tedaj bi utegnilo poročilo cesarjevo priti na vrsto.

London 18. februarja. Na shodu štrajkujočih škodskih premogokopov poudarjal tajnik zveze koristi dinamita. Premogokopi bodo veliko oboroženo demonstracijo priredili. — Izvestje Reuterjevo: Iz Capetowna dne 17. t. m. došli telegram javlja, da je Holub brez vseh sredstev dospel v Sošong v deželi Bešuanov. Njegovo taborišče mej jezerom Baugwelo in reko Zambesi so v njegovi odsotnosti divjaki napali in Söllnerja umorili.

Dunaj 17. februarja. Cesar vsprejel danes v avdijenci deželna predsednika barona Winklerja in barona Pinota.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje) olin ax dionu mta

V seji tarifnega odseka in v poznejši seji državno-železniškega sveta izrazil sem svoje iznenadenje o tem neugodnem uspehu ter prosil visoko c. kr. vlado, naj ves svoj upliv pri južni železnici uporabi zato, da se odpravijo tarifne anomalije, katere so v Ljubljanskem zborničnem okraji tako občutljive.

Iz uradnega zapisnika o tej seji dovoljujem si na to zadevo se nanašajoče besede navesti: „Prehajajoč k III. oddelku komercialnega naznanila omenja poročevalec k točki 1., zadevajoči nastavo tarifov za Ljubljano, po katerih bi mogla konkurirati, z ozirom na trgovinske interese zadaj ležečih postaj, da ob zavračajoč m za držanji družbe južne železnice nasproti predlogom, katere je stavilo glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic, tudi glavnemu ravnateljstvu ni zdaj možno samostojno postopati, ker obstojijo mej avstrijskimi državnimi železnicami in južno železnico o delitvi prometa pogodbe, po katerih bi se morala južna železnica za odpadle dohodke odškodovati, kateri primanjkljaj bi nastal vstet jednostranskega znižanja tarifov.“

Sicer pa glavno ravnateljstvo namerava ob novi uravnavi prometnih razmer z družbo južne železnice še enkrat se baviti z vprašanjem o napravi znižanih tarifov za Ljubljano.

Tarifni odsek je torej stavil naslednji predlog: „Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo se prosi, da se ob ugodni priliki zopet bavi s sklepom železniškega sveta glede oziranja na trgovinske interese zadaj ležečih postaj v Trst.“

Ko je ta predlog opetovano priporočal član g. Luckmann, omenjal je vladni svetnik dr. Liharik, da so se v povzdigo Tržaškega pristanišča morali zanj napraviti posebno znižani tarifi vsled česar so vsekako za Ljubljano in zadaj ležeče postaje nastale tarifne anomalije, družbi južne železnice se vendar ne more nalagati, da bi za Trst znižane tarife raztegnila tudi na notranje postaje; on je ponavljal, da bode glavno ravnateljstvo pri obravnavah o novi uravnavi prometnih razmer mej glavnim ravnateljstvom in družbo južne železnice, katera bode v zvezi z otvorenjem črte Herpelje-Trst, gledalo na to, da se jemlje ozir na želje mesta Ljubljane.

„Predlog tarifnega odseka se na to vsprejme in točka 1. naznanila se vzame v znanje.“

Ker še dalje trajajo tarifne anomalije katere so se pokazale za zbornični okraj po tarifu z dne 1. julija 1884 za direktni promet blaga v južno-severno-avstrijsko-ogerski železniški zvezi ter je samo od visoke vlade zavisno, da uplija pri c. kr. priv. družbi južne železnice, da se za Ljubljano v zveznem prometu po predlogu c. kr. glavnega ravnateljstva rabijo jednaki tarifi, kakeršni veljajo za 170 kilometrov bolj oddaljeno postajo Gorico, zato rejem prosim, naj slavna zbornica to poročilo vzame v znanje ter predlagam: Slavna zbornica naj izvoli uložiti novo utemeljeno prošnjo pri vis. c. kr. trgovinskem ministerstvu ter prositi:

Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo naj blagovoli svoj upliv pri c. kr. priv. družbi južne železnice z vso močjo uporabiti, da se izreče pripravljen, izvesti predlog c. kr. glavnega ravnateljstva avstrijskih državnih železnic, po katerem naj se za postajo Ljubljano v južno-severno-avstrijsko-ogerski železniški zvezi ne pobirajo višji tarifi, kakor za 170 kilometrov bolj oddaljeno postajo Gorico.

Gosp. zbornični svetnik Ivan Baumgartner gorko podpira predlog, kateri se po nekaterih opazkah poročevalcev jednoglasno vsprejme.

G. zbornični predsednik izreče gospodu zborničnemu svetniku Karolu Luckmannu za odlično zastopanje zborničnih interesov v državno-železniškem svetu iskreno zahvalo. (Dalje prib.)

„Sokoli“ pozor!

Vse one gospode društvenike, ki se morebiti maskarade ne bodo udeležili maskirani, se prosijo, da pridejo v polni društveni obleki.

Na zdravje!

Odbor „Sokola“.

Javna zahvala.

Podpiralni zalogi slov. vseučilišnikov v Gradci darovali so se za akademično leto 1886/7 do sedaj sledeči darovi: visoki deželni zbor kranjski blagovolil je dovoliti 200 gld.; slavna posojilnica v Celji darovala je 50 gld.; slavna kmetijska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani 10 gld.; gospod dr. Gv. Srebre, odvjetnik v Brežicah, podaril je 10 gld.; g. dr. Fran Žitek, zdravnik v Gradci, 6 gld.; gosp. F. Hmelak v Lokavci pri Ajdovščini, 5 gld.; gosp. Ivan Hribar, mestni odbornik in glavni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani, 5 gld.; g. dr. Benjamin Ipavc, zdravnik v Gradci 5 gld.; g. Janko Kersnik, deželni poslanec in c. kr. notar na Brdu, 5 gld.; po g. Juliji pl. Kleinmayrji, profesor v Gorici, gg.: profesor Iv. J. 1 gld., kat. C. 40 nov., Sc. 60 nov., vodja Kr. 1 gld., dr. G. 1 gld. in J. pl. K. 1 gld. skupaj 5 gld.; g. dr. Greg. Krek, vseučilišni profesor v Gradci, 5 gld.; g. Dragotin Prus, zdravnik v Konjicah, 5 gld.; g. dr. I. Muršec, kons. svet. v pokoji v Gradci, 3 gld.

Vsem tem blagodušnim darilem izreka odbor na tem mestu za mile darove javno svojo najiskrenejšo zahvalo.

V Gradci, dne 16. svečana meseca 1887.

Za odbor:

Tajnik:
Janko Bezjak,
cand. prof. l. r.

Predsednik:
dr. Gregor Krek,
vseučilišni profesor l. r.

Za vnanjo porabo. Proti protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštinem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (19 1)

Denašnja številka „Slovenskega Naroda“ ima prilogo: **Računski sklep posojilnice Celjske za l. 1886.**, na katero častite čitatelje opozorujemo. (111)

Tuji:

17. februarja.

Pri stenu: Ausch z Dunaja. — Viertel iz Prage. — Peillinger z Dunaja. — Suschnig iz Gradca. — Kuteman iz Trsta. — Sperl iz Reke.

Pri stenu: Koholler, Wassinig z Dunaja. — Miller iz Celovca. — Stum z Dunaja. — Kopstein iz Zagreba. — Schild z Dunaja. — Lotter iz Kočevja. — Fuchs, Ehman, Fritz z Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Barbo iz Sežane

Umrli so v Ljubljani:

16. februarja: Eduard Požgaj, diurnistov sin 2 l. 5 m., Kolodvorske ulice št. 28, za vnetjem pluć — Marija Skof, dekla, 31 let, Poljanska cesta št. 32, za srčno napako. — Albin Spillar, pismonošev sin, 16 dni, Svet Petra cesta, za jetiko. — Anton Koceli, asekurančni uradnik, 46 let, Križanske ulice št. 8, za jetiko.

17. februarja: Alojzija Jušek, šivilja, 24 let, Sv. Petra cesta št. 13, za vnetjem trebušne kožice.

V deželnej bolnici:

14. februarja: Elizabeta Hravatin, dekla 46 let, za jetiko.

15. februarja: Paul Hribar, čevljar 47 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. febr.	7. zjutraj	744-34mm.	-16.2° C	sl. zah.	jas.	
	2. pop.	741-70mm.	-5.4° C	sl. vzh.	jas.	0 00 mm.
	9. zvečer	741-50mm.	-11.2° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura — 10.9°, za 10.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 18. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	77-50	77-80
Srebrna renta	79-65	79-85
Zlata renta	103-95	109-—
5% marčna renta	95-80	96-—
Akcije narodne banke	843-—	845-—
Kreditne akcije	270-—	271-60
London	128-60	128-50
Srebro.	—	—
Napol.	10-15	10-14
C. kr. cekini	6-05	6-04
Nemške marke	62-95	62-90

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	161	75	—
Ogerska zlatna renta 4%	—	95	35	—
Ogerska papirna renta 5%	—	85	75	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	113	25	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	75	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	50	—	—
Kreditne srečke	100	173	25	—
Rudolfove srečke	10	18	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	102	50	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	206	—	—	—

Ernest Ločnikar oznanja s tem v svojem, svoje soproge **Leopoldine**, svojih otrok **Fraňa**, **Anice** in **Pavline Ločnikar** ter ostalih svojcev imeni bolešno vest, da je njegov iskreno ljubljani oče, oziroma tast in ded, blagorodni gospod

TOMAŽ LOČNIKER,

zemljiški posestnik na Glinicah pri Ljubljani,

danes v četrtek v dan 17. februarja ob 8. uri zjutraj v 62. letu dobe svoje nenadno izdihnil svoje dušo.

Mrtvo truplo dragega ranjcega bode v soboto v dan 19. t. m. ob treh popoldne svečano prenešeno iz hiše umrlega na Glinicah št. 5 ter pokopano na domačem pokopališču na Viči v lastnem grobu.

Zadušne svete maše se bodo služile v mnogih cerkvah.

Prosi se tihega sočutja.

(109)

V Ljubljani, v dan 17. februarja 1887.

KMETOVALEC.

(82—2)

Gospodarski list s podobami.

Št. III. tega najboljšega, največjega in najcenejšega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino: Naše sadjarstvo v prihodnji spomladi. — Od kod naj dobimo mlado sadno drevje? — Skrbimo za spomladansko setev? — Vzorni načrt govejega hleva. — Gospodarske novice. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Tržna poročila. — Inserati.

„KMETOVALEC“ izhaja v Ljubljani po dvakrat na mesec na celi poli ter stane za celo leto 2 gld.; gg. učitelji in šolske knjižnice dobijo ga za polovico naročnine.

INSEKTI, priobčeni v „KMETOVALECU“, imajo najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmetijskih krogih. Zelo priporočljiv je „KMETOVALEC“ za objavljanja pri nakupu ali prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

Št. 90. O. š. s.

(96—3)

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe šolskega poslopja in vodnjaka v Podzemlji, vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 5. marca 1887

ob 10. uri zjutraj v Podzemlji. Vse delo cenjeno je na 7100 gld. in se bode skupaj le jednemu samemu podjetniku oddalo. Kdor boče licitirati, uložiti mora vadij 500 gld.

Proračuni, stavbeni načrti in licitacijski pogoji ležé pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Črnomlju vsakteremu na pregled.

C. kr. okr. šolski svet v Črnomlju,

dne 11. februarja 1887.

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natrio-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisla, Lithion pri protinu najboljša in najgostejša zdravilo.

Vsled obilnega ogljenokisljaka, natriona, lithiona je radvanjska kislava kot specifikum pri: protinu, kamnu v želodci, mehurju, ledvicah, zlati žili, bramo-rici, brahori, zlatenici, železnenih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cenó.

Zaloga: F. Plautz v Ljubljani, P. Sollinger via gopea v Trstu, A. Mazzoli v Gorici, Dr. Ernst Kumpf, lekar v Beljaku, — v Celji in Mariboru v vsaki specijalni trgovini.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—9)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Br. 37.

(100—2)

Natečaj.

Služba okrajnega komunalnega zdravnika s sedežem v Mozirskem trgu gornjegradskega okraja na spodnjem Štajerskem bo za oddati od 1. aprila t. l.

Nagrade dobi na leto od okraja vzajemno z Mozirsko občino 400 gld. a. v. Stroške za lečenje ubogih okraj posebej plačuje. Privatna praksa je obširna. Znanje slovenščine ali jednega drugega jugoslovanskih jezikov se zahteva.

Prošnje s krstnim in domovinskim listom ter z dokazi sedanje zdravniške prakse naj se tukaj uložé skrajno do 30. marca t. l.

Od okrajnega odbora v Gornjem gradu,

dne 1. februarja 1887.

Okraja načelnik: Anton Gorličar.

Prazni vinski sodi

v dobrem in zdravem stanju, dišeči po jako dobrem vinu, iz hrastovine in z močnimi železnimi obroči, prodajo se po ceni v graščini v Nemški vasi pri Krškem in sicer:

Jeden 112 vederski sod z 10 obroči,

105	10
100	10
97	10
52	8
50	8

Vožnja prosta na železniško postajo, ki je najbližja kupovalčevemu bivališču. Plačilo se dovoljuje, če se more dati varnost, tudi na obroke.

Natančneje pove pisмено in ustno lastništvo posestva v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 12, II. nadstropje. (91—3)

Važno za trpeče na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zaslizenje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofeljnaste, krvine, slabotne, bledične in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislino apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

Dobiva se v (727—19)

LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotočva v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—61)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lasnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).